

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринен 18., II. пов. Конт. почт. шлюх. 36.728 Адреса тел.: „Діло—Львів“ Число телефону 568. Рукописи редакція не повертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно . . . . . 5— К. чвертьрічне . . . . . 15— піврічне . . . . . 28— річне . . . . . 50— у Львові (без доставки): місячно . . . . . 4— К. чвертьрічне . . . . . 12— піврічне . . . . . 22— річне . . . . . 44— в Німеччині: місячно . . . . . 28— М. річне . . . . . 56— За замк. адреси виставити ст. 58 с.</p>	<p>Ціна отримання: Річна передплата, доставлена поштою, коштує 100 с., в тому числі 10 с. за доставку. Якщо ж передплата не доставляється поштою, а тільки в місці продажу, то ціна становить 80 с. Ціна за кожен номер 10 с. Ціна за кожен додаток 10 с. Ціна за кожен додаток до додатку 10 с. Ціна за кожен додаток до додатку 10 с. Ціна за кожен додаток до додатку 10 с. Оплата передплати внаперед у Львові 10 с. на предплату 20 с.</p>
--	--	--

Видає: Видавничя Спілка „Діло“

Начальний редактор: Д-р Вацлав Кашуба.

Пророкації і ще дещо инше.

Львів, 15. жовтня 1918.

Розмахуються сировола східно-галицькі Поляки до поступової (поки-що) і наглої (в даній разі) анексії української Галичини по сім боці лінії Сяну. Наладили всі можливі свої цивільні (і немилі) органи і наказали їм ждати „хвилі“, а поки-що via fasti вводити в місце дотепер обов'язуючих законних постанов — постанови поль-

Українці-залізничники у Львові проти польської нахабности на східно-галицьких залізницях.

Львів 15. жовтня 1918.

Поляки на галт прискоренням темпом будують теляр Польщу, не чекаючи на міжнародні конференції та не роблячи собі нічого з засад про самоозначення народів.

нізації п. Недзвеський, секретарював п. Лісковацький.

Реферував красний секретар центральної організації п. Антін Чернецький, котрий мостав революцію:

Таке провакційне вступовання з боку Поляків — які все декларують про згоду та обіцяють Українцям „навіть“ автономію — до живого обурило залізничників-Українців. Зараз вечером в понеділок зішлись всі в львівській місцевій групі та на зборах остро запротестували

По рефераті розвинулася жива і обширна дискусія, в якій забирали голос: Костів, Драцікевич, посол С. Вітик, ревідент Руденський, голова управи УСДП. п. Крупа, начальник п. Дебринський, Лісковацький, Харкенич, академик Ровдольський, Жук, Гожовчак і сам референт А. Чернецький — почім одноголосно ухвалено обі революції.

Зборам проводив вступник голови орга-

Проголошення чеської республіки.

Генеральний страйк в краях чеської корони. — Проголошення Чеської Республіки. — Заява чеського намісника. — Чеські домагання на авдієнції у цісаря Карла.

Прага, 14. жовтня 1918.

Сьогодні відбувся генеральний страйк в усіх краях корони св. Вячеслава: Чехії, Моравії й на Шлезьку. На всіх аудієнціях Праги дозвися маніфест соціально-демократичної партії, в якій краі чеської корони св. Вячеслава проголошено яко Чеську Республіку. Президентом республіки є визначений французький публіцист і головний редактор „Nation Tchèque“, а д-р Крамчрж став президентом міністрів.

На двох величезних зібраннях відчитали прокламацію посла Стржбни й Кльофач. Крім цього прокламацію скрізь роздавано у величезній масі громадянств.

Рішучим чином звільнив гр. Куденгове видав відозву до наслідків, в якій закликувано до спокоеу, а в протівнім разі на силу відповість правительство наслідкою.

Перед нежданим відбулися на передмістях засідання громадянських заступств, які запротестували проти вводу внаслідків пажави й вугал з Чехії. Опісля удалися делегації воздженних передмість і міських заступництв на засідання пражського чеського заступництва в таким самим денним порядком.

Пляровано спільну маніфестацію на іта-польських ринку в провазави кількох по-

слів, але ранком вирушило немов до бою узброєне військо з машинними крісами.

В пізніх вечірних годинах зібралися товпін народу, головню молоді, на площі св. Вячеслава зі співами національної пісні. У вечері закінчився єднотневаний генеральний страйк.

Цікаві деталі про авдієнцію чеських парламентаристів у цісаря Карла приносить „Narodni Reclituka“. Прияття мало дуже приязний характер. На питання цісаря, як представляють собі Чехи дальший розвиток справи, пос. Станек, ідучи за ухвалами останньої чеської наради, сказав, що такі є три головні домагання чеського народу:

1. негайне устанавлення чеської національного правительства, 2. допущення його до участі в мировій конференції, 3. перенесення всіх чеських подків з мадярської й німецької території до рідного краю.

Ми знаєм, говорили чеські послы, — що ми мусим дійти до порозуміння з Німцями, але до цього порозуміння не може в жаднім разі довести внутрішнє правительство, тільки наше власне правительтво, яке переговорювати не безпосередню в Німцями“. Далі послы звернули увагу цісаря на те, що відносини починають бути кожно критичні й що переворот можна оминати тільки тям робом, коли буде створене власне чеське правительтво. Дальша гайка рішучо беззвечива, бо тепер треба приступити до рішачючого діла.

„Venkov“ додає, що чеські послы в розмові з цісарем поставили також домагання, щоб чеській делегації виставити пашпорти до Швайцарії.

В обороні української землі.

Золочівщина.

Народні збори усіх найже громад золочівського повіту на дни 30. вересня 1918 р. в Зелечові багледумно ухвалили:

1) Збори як найторжественніше протестують проти того, щоб земляматія і австрійське правительтво чергувало нашім українським народом і землею без нашого відома і проти нашої волі в передовсім проти можливого прилучення східної Галичини до Польщі і впаляють, що жадним иравом під Польщу не відомо.

2) Жадано утворення зі східної Галичини

і північної Буковини окремого українського коронного краю в рамках австрійської держави.

3) Колиб австрійська держава не скотіла нас мати своїми безпосередними громадянами, то жадано полашени нашої волі вибір держави до якої в будучинні маємо належати.

В Кутах.

В неділю дня 22. вересня с. р. відбулося в селі читальні „Просвіти“ скликане окружвою організацією кількатисячні збори (після § 2 як о зборах), на яких заложили гріакій протест проти жадоби Поляків, маючи на цілі приду-

Нетільки на Східну Галичину простягають свої руки Поляки: разом з півурядовою звісткою про приготівлення до несподіваного опороження південної Холмщини австро-угорськими військами наслідую до нас зовсім левні відомости про концентрування польських легіоністів над Бутом — для обсадження української Холмщини.

Постановою сею пельські анексіоністи взираються уже в обсяг прав української держави. Що діється в сій державі? З нитанням єм звертаємось до відновленого, народного, демократичного німецького правительства.

Коли в самій Німеччині збанкрутував і впаав курс юнкерсько-мілітаристичної політики, то в обсадженой німецькими військами Україні сей сумної слави курс досі цвисте буйним цвітєм. П. Гренер господарить на Україні явні так, начеб Німеччина стояла під знаком Тірица і подібних йому політиків. Усім своїм впливом піддирає всемогутний п. Гренер ту дивчесько-капіталістичну російсько-жидівську кліку, яка від його благодатною рукою так високо підняла голову на Україні. Рівночасно той сам п. Гренер усіми своїми силами стоїть на перешкоді демократизації українського уряду й правління — демократизації, яка є рівнозначна з приверсанням українського національного курсу в українській державі.

Нетільки іменем машин, а й іменем градушеного насильства придувають ського громадянства нашого відкликає-кось ниві до нового німецького правительства: Показдіть парашті конезд ге-сподарі явні Гренерів на Україні, яка ськоному народови збирає тільки мена-ність найширших хел українського громадянства, а пішлигі на Україну нових людей, достойних духа й імені відродженої Німеччини!

Зробіть не як найжорше, коли не чагаю — в нашім і нашім інтересі!

в якій силі, в як дружна сила, що будуть ре-
сультати результату і самостійність нашої
держави. — Українська бюро.

Український університетський факультет у Полтаві.

Полтава, 7. жовтня 1918.

Ввчора в міському театрі відбулась урочи-
ста відкриття українського історико-філософсько-
го факультету, заснованого місцевою „Про-
світою“. В святі брали участь представники мі-
ської влади, громадських організацій. Свято
відкрився виконанням національних гимнів, ко-
торі слухали, стоячи. Член „Просвіти“ Демішко,
який виконав вірш, звернувся до присутніх а
привітаннями. Голова „Просвіти“ Левицький у
вступному доповіді розказав історію заснування
факультета. Лекарі читали мовляв професори Бата-
лій, Сумцов, Кульбахін, Шміт, Веретенников,
а історичні доценти Гриневич, Таранушенко й не-
кількох студентів зивислося 162, вілних
студентів 44. Комісар освіти Полтавщини Андрі-
євський в своїй промові сказав, що здійснюють-
ся бажання українського народу що до освіти,
які здійснюються мрії великих українських діячів.
День 6-го жовтня мусить бути на далі свя-
том Полтавщини. Вітаючи факультет слухачів,
Амарієвський від імені міністерства освіти про-
голосує факультет відчиненим. Голова оголо-
шує телеграму від його хоснозельможности
та телеграму, котру присутні вислухали, ста-
ючи на ноги. Після вітання полтавське товариство „Про-
світа“. Маю надію, що майбутня вища україн-
ська школа, котру ви відчиняєте, буде дійсно
школою української цивілізації і освіти. Геть
всієї України Павло Скоропадський“. Ого-
лошують також телеграму, що надіслав міністер-
ство освіти: „Прошу прийняти мою подяку за лю-
бязне запрошення на свято відкриття історико-
філософського факультету в Полтаві і вірити,
що лиш друге велике свято відкриття київсько-
го державного українського університету так ж
як 6-го жовтня не дадо мені можливости ві-
зити в Полтаву. Вітаю відкриття нового огни-
ща української науки, бажую, щоб полтавський
історико-філософський факультет став про-
відником національної культури на користь та
славу рідного народу. Міністер освіти й мистец-
тва Василенко“.

Потім декан факультету професор Черно-
усів читав віршання від імені факультету. З при-
сутніми виступив професор Баталій, котрий
в своїй мові сказав промову-лекцію на тему, в чім бу-
ла історія України й як її треба науково викла-
дати, котра має-б то являється вступом до всту-
пу історії України в найстаріших часів, котрий
професор читав мовляв слухачам, потім вислузано
йому привітання від губ. зем. управи та міської
думи, полтавського українського брагничного то

було до Німців, як се від Німців роблять Укра-
їну? — питає Д. агомазів.
Національної самосвідомости, національ-
ної відповідности у нас, на жаль, за мало.
Се наша національна хвиля, яка нам най-
більшу шкоду в нашій боротьбі приносить.
Шовінізмом ще дорікають, коли україн-
ська держава українську мову в своїх урядах
вводять.
А земляки — „мнородці“ тут ще і перед
вами.
Одні скрипучі вози без погонича до Вар-
шави татують, а другі разом з жидами — боль-
шаківками та єдиною наділією Москву пові-
вають.
Стаменіть! Послідній уже час!
Возьмі собі до серця слова Липинського,
які він до вас кличе:
„Або верніть до свого кореня, з якого
вийшли і приляжте душею і серцем до укра-
їнського народу, або український наріч відриже
вас як суху гнияду від свого живучого де-
р’я“.
А ви панове жида, чи там євреї, коли се
вам лишне подобається, уважайте що
вони не минули.
Прочитайте собі спомини вашого одновір-
ця Гановера рабіна із Відня, що жив в часах
австрійського і запам’ятайте собі добре те, що
він каже.
Універсалом четвертим з дня 9. січня 1918
р. проголосила Рада незалежність і суверенність
Української республіки.
Воскресла Україна! Без участі тих верств
українського народу провідниками національни-
ми і навіть проти їх волі.
Соціалізм поуми вибухла ніками приби-
ти до нещасної України. Воляцтво україн-
ської держави замгушилось.
Ший фронт український!
Державо ми положим.
А в столиці Києва обходи, паради з стя-
гами і хором, з піснями стародавними

вариства, полтавського союзу споживчих това-
риств, жидівської общини, партії соціалістів фе-
дералістів та ще інших привітаних від різних
громадських просвітних інституцій Полтавщини.
Провісниця голови дякувати голові „Просвіти“
Левицькому за неспинну працю по відкриттю
факультету зустрічається гучними оваціями й
окликами „Слава“. Після оголошення ніяких те-
леграм з привітаннями урочисте засідання за-
кривається.

На Балкані.

Відворот військ австрійських в Альбанії і Сер-
бії. — Боротьба з неприятелем і цивільною
людністю.

ВІДЕНЬ, 14. жовтня (Ткб). Урядово:
В Альбанії знову сторожі наших відступа-
ючих військ мусили боротися з неприятелем
ватагами.
В області на північ від Нішу наші війська
відступають і ведуть боротьбу з неприятелем і
цивільною людністю. Особливо сильно напи-
рає неприятель в долині Морави.

На Заході.

БЕРЛІН, 14. жовтня 1918. (Т.б). Урядово:
По обох сторонах Дунаю, коло Сатмари,
Оази ідуть даліше бої. В Шампанії, на Chemin
de Dames і на становищах коло Suippes ведуть-
ся бої і наші війська переводять справу свої
рухи. У Фландрії, коло Оази, Ери і Моли відби-
то наступу Французів і Американців. Опісля ви-
в’язався новий великий бертотба, як триває даль-
ше. Перевесненні фронту між Оазою і Есною
переведено вгидво в півном. Наші війська здер-
жують з належитим віддаленню Французів, котрі
повели посуваються за нами.
Передвістя Ліне стаяли вчора в гарматній
огні.

НОВИНКИ.

Львів, 15. жовтня 1918

— Зачіпки львівської цензури. До чого
здатий премюарій возок цензура нашого
дзєвника, вчєсно показують два білі місця в
статі „Урочисті прощальні акти з Австрією“.
Кели з рік людської крові родився новий
світ, цензор нашого дзєвника живе ще давні га-
ери гр. Штіркса й перекреслює в нашій віден-
ській кореспондентській вістці, які прєспокійно над-
руковані напр. у львівській газеті „Lemberger
Zeitung“ з неділі. Бідеа держава, яка має уряд-
ників, котрі нічого не бачуть, нічого не чуять,
нічого не знають і вчати не хочуть. Тільки

ковачками, Сині жупани, шаривари як степ ши-
рокі, шапки смушкові на завісах, вуса обвислі
ковачки, осейодці на тімени.
Садівської в ковачькій одязі, на коні во-
ронім по Хрещатини гарцює. Цвітами його об-
кидала.
Воскресла Україна!
Пригломшєна тим ковачьким завязтям
„публика“ із тих наших не своїх земляків, в по-
ри похованьсь, притихла, причаїлась.
Дєхто для приличности „Ще не вмерла“
гукнув.
Дєткий хитрий Жидєк на скору руку на
—євко прозвася.
Огонь, запал та... солом’яний.
А українські патріоти раду радять.
За царя Миколи закопані явки розвзались.
Раді, що балакати можна — розбалакались.
Діло тут треба робити, Україну будувати,
силу свою показати, а тут: Великих слів вели-
ка сила.
Партії-партійки, плятформи-плятформочки.
Соціалісти-революціонери, соціалісти демо-
крати, соціалісти самостійники, соціалісти-фєде-
ралісти, соціалісти — Бог знає що.
За богачо „у в’ждєні“ світогляду, а за ма-
ло чувствє відвчальности.
Застєриди з завязтям ширококовачькими.
Українська лєржава ждє звичайної, щодєн-
ної роботи, а вони за тигли б’ютьсь, запродан-
цями або ще гірше „буржуями“ себе взаїмно
лають і притисом між собою не хотять.
А притисомшєна „публика“ і та, що на
Москву тягла і на Варшаву, і бундісти жидів-
ські, що свій нейтралітет хитро проголосили,
почали із нори вилізати.
Міністрів для Жидів, Ляхів і Москалів да-
ли, ваки ще своїх, щоб на одну плятформу
писались, поставили.
(Кієць буде).

повидкється львівська цензура, коли думє,
що ми ще довго будємо знєсити її премудр
прихлє,

— На відкритті університету в Кам’янці По-
дільській (22. жовтня) привітання і телеграми про-
сїтьсь пр силати ціа адресою „Прєсєита“, Львів,
Ринок ч. 10, найпізнішє до 18. жовтня.

— Із Стрії доносять: В четвєр 10. жовтня с.
р. відбулись тут сєликані філією „Сільського
Господаря“ абори відпоручників всіх громад
пошїту в ціли нарад над покучнями справ громад-
сподарськими. На аборах явилось дуже числєн-
не духовєство, начальники громад і відпоруч-
ники всіх сіл пошїту. По рефератах голови фі-
лії о. А. Пєдємського і д-ра Камитовського і по
перевєдєнню ширєкої дискусїї, в якій брали у-
частє числєнні сєляни, ухвалєно одностєсно
такі револуційї: 1) Установлєна п. к. Урядом ви-
живлєння для галицьких продуцентів максим’яль-
на ціна за реквіровані бараболї по 20 К. за 1
мц. не відповідєє ані в приближєнню тепєр-
шєм дієним вєстєм продукції і деріжні ро-
бітника і мусить бути безусловно підвєщєна,
колий ціде сєлянськє господарствє не має по-
пастї в цілковиту руїну. Українські рільники ва-
жають такі максим’яльні ціни за їх найважнїй-
ший продукт як частинну конфіскаату маєтку і
тим поступованієм держави тим більшє єгірчє-
ні, що рївночасно держава не достарчєє їм ані
соли, ані нафти, ані опалу, за які артикули ко-
нєчного запотребованія мусять вони від кіль-
кох місяців платити небувалї ціни рївнннї спе-
кулянтам. З огляду, що ціна бараболї в вїл-
нім, хочби недозволєно єборотї стоїть тепєр
на 80 до 90 К. за мц. і таку ціну платять тепєр
навіть дєякі мїста для апровізації своїх мешкан-
ців, жадають укр. хліборобї підвєщєння уря-
дєвої максим’яльної ціни на бараболї на 50 К.
за 1 мц., а надто підвєщєння урядєвої нале-
житости за доставу з 1 К на 6 К. на 1 мц. 2)
З уваги, що доставу худоби малї пєсіюсти в по-
вїті стрийським чєрез неспинні реквізації від по-
чатку вїйни змєншєлись невчачайно і мєлим го-
сподарствєм грозить в найкоротшїм часї цілков-
ита дєєкорация, яка мусїлаб за собою потїт-
нути упадєк сїх господарств—жадають україн-
ські хліборобї безпровєлочного застановлєня,
а прїнятії дальшого значного обмежєня рек-
візацій худоби в повїті стрийським, в якого до
тепєр берєтьсь безпошаднє помід 490 штук худ-
оби місячно для апровізації вїйска і м. Львова
—не рахуючи Стрії, а рївночасно також рївно-
го потїгнєня до того і бєвазку дїєрських об-
шарів, на яких худоба майже реквізаціям не
підлягає. 3) З уваги, що в бїжучєм році з при-
чини вєлїкої авєсухи і приморєжєв на вєснї
збір сїна цілком не дєлєсєя, навіть дєсятої ча-
сти звичайної прєдукції не виказує, і навіть ко-
нєчного власного запотребованія сєлянських
господарств не покриває, жадають українські
хліборобї цілковитого занєхання в сїй році рек-
візацій сїна в повїті стрийським для потреб ар-
мїї, а рївночасно також замєслання реквізацій
соломи, яка мусить бракуєчє сїно вступити. В
протївнїй разї худоба ждєтї послиости вєє з
початком зимї мусїлаб бути визроданєю, або
з браку нашї вигнєє. Резолуцій прєєслєно без-
провєлочно м. к. Цєнтр. Урядєви виживлєння у
Вїднї, п. к. Намїєніцтєву у Львовї, Укр. Парла-
ментарній Рєпрєзєнтації і Начальній Управї
„Сільського Господаря“ у Львовї.

— Засідання Організації Українців м. Львова
відбудєтьсь в сєвєду днє 16. жовтня о год.
6. вєчєром в сєлі „Народнїй канцєлярї“, Ринок
ч. 10. І пов., на котрє, з єгляду на вєлїку вагу
справи, прєєснє докончє явнїтьє. — Управа.

— Дєпутация родичів зложена з пань,
явилєсь — як нащ пишуть — у раднїка двору
Матїєва, при Ного побутї у Станиславовї, з за-
жалєннєм на управитєля сєминарії учительської
Ротгєра, котрий яко вшєхнолюк, хотїв розбїти
українську школу вправ, і не прїймав до тої
школи учєників лиш 6 до 12. На запятання п.
раднїка двору, чєму се було, відповїв Ротгєр,
що не було мїсця. Тодї пішов по клєсах п.
Матїєв і прєєконвєсь, що можна було прїйня-
ти навіть 30 до 40 дїтєв. — Рєчнїком дєпута-
ції була панї Гаврїлова.

— Комїтет „Рїдної Школи в Копичинцях,
відновнїши укр. прєв. пїзнєвою, оголошєє кон-
курс на 3 науки: 1) філєзофїю, 2) математї-
ка і прїроднїка, 3) українїста. Платня по умє-
ві. Зголошуватїся можуть і філєзофи ще не
укїнчєні.

Відчит. В четвєр днє 17. Х. с. р. відбу-
дєтьсь заходєм т-ва „Академічна Громада“ від-
чит тов. Омєляна Ярослава Масляка „На ари-
стєвчї темї“ в малїй залї т-ва ім. Лисєнка, ул.
Шашкєвича ч. 5. Початок точнє о год. 6 30
вєчєром. Дєбрєвїльнї датки на недужих сту-
дєнтів прїймаєтьсь з подєякою. — Віділ.

КІНО
„КОПЕРНИК“
 вул. Коперника № 2

Прем'єра
 від 15. с. м.
 П. 3.

Присяга Олени

драма в аристократичних кру-
 гів на 4 дії ві знайома Ліє
 Мара і Кайзер Тін в головних
 ролях. — Прегарний концерт
 філармонічної оркестри.

Продовжена до 31. X. 1918.

ВИСТАВА

„Артистичної Горька“
 і „Пресової Квартери“ УСС.
 Національний Музей,
 ул. Мохначького 40. Львів.
 Денно від 10—6.
 — Вступ 2 К. і 1 К. —

Не держіть грошей у кишені,

тільки складайте їх на щадничі вкладкові кни-
 жочки в Товаристві взаїм. кредиту „Дністер“
 у Львові, вул. Руська ч. 20.; посылати можна
 поштовою переказами або чеками (складанка-
 ми), які не бажане оборотно висидатися. V. 6—5

О ПОВІСТКИ.

Середа, 16. жовтня 1918.

Н в і: греко-кат.: Дюнаїна мч. — римо-кат.:
 Гавлх ап.
 Вавтра: греко-кат.: Бротел смч. — римо-кат.:
 Лукниа.

Фонд українського Національного Му-
 зею у Львові одержав від па. надпоручника
 В. Болюка 10 К., херуж. О. Тарновського 6
 К., і Фелала, Б. Карляка і І. Максимчука судових
 практикантів військового суду в Радолю 31 К.

Загальні Збори Товариства укр. слухачів
 політехніки „Основа“ відбудуться в неділю дня
 27. жовтня 1918 в год. 10. рано в новім льокалі
 Т-ва при вул. Петоцького ч. 58. I. п. 2—3

Місто віни на дамину Ласі Добрян-
 ської складає 20 мор. на Рдшу Школу Яросла-
 ва Рудницька. 696 1—1

Загальні збори кружка УПТ. в Соколи
 відбудуться 20. жовтня о 2. год. позад. в кан-
 целярії „Сільського Господара“. На, днівніа
 порядку є важливо важні справи, проситися
 тому о громадянську участь. Окремих запрошень
 не розсилаєсь. — Старшина. 695 а) 1—3

Загальні збори філії тов. „Просвіта“ в
 Саксин відбудуться 27. жовтня о 2. год. в кан-
 целярії „Сільського Господара“. Взиваєсь чи-
 тальні, щобо вислали делегатів і проситися о
 численну участь. — Виділ. 695 б) 1—3

Богослови-питомці перемиської епархії
 приїті на IV рік мають яватися 19 жовтня
 с. р. полудням в гр. кат. духовнім семінарі
 в Перемишля. — Ректорат. 679 2—2

Позір Мостеньчино! Заходом філії
 „Сільського Господара“ в Мостах великих від-
 будеться дня 23, 24. і 25. жовтня с. р. курс
 вочено-адміністративних відомостей. Виклада-
 ють реферати зі Львова. Кождий Кружок має
 вислати найменше 3 грамотних людей. Зголо-
 шення слати: філія „С. Г.“ в Мостах пел. —
 Виділ. 689 2—3

**†
 МАРУСЯ,**

одвечта і саборовна довечта

о. Івана і Іванна з Зиблікевичів Шпіталів
 в Тернопі, повертає дня 30. вересня с. р. в 6 год.
 місяч жовтня. 693.

Українці, які обезпечуються в VIII.
 австрійській міської фонд від і сиріт, ді-
 сьмоть подіє единогого українського Товари-
 ства взаїмних обезпечень на життя і реліг.
 „Карпати“ у Львові, вул. Руська ч. 18. Ко-
 ледь огляе хто з України не одержав пошліс
 „Карпати“, тільки якусь яншу, то се важно ста-
 тись тільки через недогляд, тому нехай повідо-
 мать про се зарят Дирекцію „Карпати“. Зокре-
 ма просимо яншу інтелігентно звернути увагу
 на се справу і на всі випадках, де Українці
 обезпечуват в VIII. австрійській фонді через ц. к.
 австрійський міський фонд від і сиріт, через
 недогляд не одержав би пошліс „Карпати“, до-
 носота Дирекції „Карпати“. XII.

ОГОЛОШЕННЯ.

Петрабує інструктора до 2 дітей в V. і III. кл гімна-
 зіюлопеські до уряду парох. в Честиних п. Жов-
 танці. 690 1—3

Старшу інтелігентну жєницку приймає сейчас, котраб
 хотіла являтьсь вихованим дітей (хлопці 4, 7 і 10
 літ) і господарством домова. — Платня після умови. —
 Ласкаві зголошення слати до Петра Головиші, магалієра
 велиничного в Сявках. 694 1—3

Пошукою отанції для доньки при інте-
 лігентній родині. Платити буду провінтами
 і грішми. Ласкаві зголошення і услія прийаття
 прошу слати під: „X. O.“ до Адміністрації
 „Діла“. 696 1—3

Студент фільзофії глєдєє приаіщення
 при інтелігентній українській родині. Зобо-
 язветься доставляти певну скількість харчів. —
 Зголошення до Адм. „Діла“ для „Студента
 фільзофії“. 695 2—2

Кавалер літ 27, тепер ясо старший пі-
 дофи, ни фронті в браку знакомства по-
 шукує сею дорогою інтелігентною і лагідною
 вдача товаришки життя, з міста або провінції,
 більший посаг вимаганий. На анонімні дописи
 невідповідаться. — Фотографія вимагана, котру
 на жаданє відшлється. Листи під „Будуניתь“
 до Адм. „Діла“. 681 2—2

Академік

пошукує лекції на селі на цілий рік. — Ласкаві
 зголошення під: Микола Зарічний, Ковіака
 п. Сорозко. 636 2—2

Шовки на сукні і блюзки

дешевше як воюди

можна дістати в „ТРУДІ“.

691 1—3

Кореспондентки

що вміють без блуду зєсти кореспонденцію в
 явній польській і німецькій, дальше в явній
 українській і німецькій та мають чітке письмо,
 найдуть приаіщення в фабричній бюрі в Хор-
 ватії. Оферти у обох мовлах враз в фотогра-
 фіями і услівнями явнати слати на адресу:
 E. O. Feller, Zagreb, Jurjevska 31. A 689 1—3

Мундантку, яка уміє писати

на машині приймає сейчас едванат
 Левицький Кравонцьких 6.

684 2—3

Прийму на цілий рік інструктора

до ученць з I. і IV. гімназ. — Зголошення:
 о. Охримович. Вєддїж. 664 4—4

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА

САЛОН МОД — Львів, вул. Коперника 1.

493 (вєд антикою Миколиша) одержала 1—18

ЗИМОВІ КАПЕЛЮХИ

Капелюхи приймає до переробленя.

Зголошення в провінції приймає і скоро виконує.

— Годинники, будильники —

продаю, приймаю до наворня, та відновляю ан-
 тики. — Маріяи Дєвєвський, Львів, вул. Ака-
 демічна 20. XII 7—10

АТО ХОЧЕ

читати ріжні хосєні та розвратні
 ясти і бачити стало обрєдці в бі-
 жечено житті України іє, нехай шлє сейчас по-
 редплату на рік К 30 —; на зівріє К 15 —; на чєртє-
 ріє хорон 8 —, на зєсторєванні суспільно-госпа-
 — дєвський і літературній тажєнник —

„НОВИЙ ЧАС“

— Львів, — вул. Руська ч. 3.

— Чєковє конто 162.689. — Довдєє разо гитані. —

658 6 6

ПОСАДИ

ревізорів торговельних Спілок

до обсадження в „Народній Торговлі“. Платня
 після умови. Письменні зголошення в доущє-
 нєм короткого опису життя і відписє са-
 доцтв дотепєрїшого занїття приймає Дирекція.
 XII 6—7

П. Грохольський

кухар з Варшави

— веде тепєр кухню в реставрації —

НАФТУЛИ ТЕПФЕР

Львів

вул. Трибумальська ч. 12.

Се найліпшою залорукою, що подаєть
 там обїди і вечері сузь знаменні, зго-
 рові і т. п В недозві буде відчинєна в тіа
 льокали зєваа закопанська сала.
 XII 1—4

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часо-
 писс на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLÄTTER“

як всеукраїнський міжпартиійний орган.

Часопись має на меті заступити інтереси
 незалежної Української Держави перед публі-
 чною думкою Австро-Угорщини і Німеччини,
 а рівнож і інтереси австро-угорських Українців.
 До співробітництва запрошено найзнавчї-
 ших українських і німецьких публіцистів „Uk-
 rainische Blätter“ виходить після разів на місяць в
 накладі 8 — 10,000 примірників. Часопись має
 власних кореспондентів в Кїїві, в Харкові,
 Одесі, Львові, Чернівцях, Берліні і Мюнхені. Ва-
 давцем навєвної часописи являється А. ре-
 дактор тижневника „Ukrainische Korrespondenz“
 Володимир Калинович. Умови передплати
 такі: річно 18 К, піврічно 10 К, чєртєр-
 тьє 6 К.

Адміністрація просить послїшатися в редак-
 цїю, щобо видавничтво могло устатити в
 клад. Адреса Wien VIII. Albrechtgasse 26/13 and 12.
 128.

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДІЛО“

пошукує

кілька працюовитих сил

до експедиюваня часописів.

Вимагано вивєє української бесїди та в
 як і письмі. Платня після умови. — Зголошення
 в Адміністрації Ринок ч. 10/II.

Передплата на Українці

Річно	58 карбованців
Піврічно	28 "
Чєртєрїчно	15 "
Місячно	5 "
Поєдинєно членє	40 шилінгів.